

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

56. De invitatis ad cœnam & nuptias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

bis, quia auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus. Terribilis & iusta sententia, quam executus est Dominus in populo suo. Exequitur etiam quotidie, dum aliis abnegantibus fidem, alios substituit, & regna ipsa propter peccata transfert ad alios: ac si ego non respondero vocationi meæ, pro uno ingrato plures sibi obsequentes suscitabit.

MEDITATIO LVI.

De invitatis ad nuptias & ad cœnam.

Matt. 22. Luc. 14.

Consentiunt ambæ Parabolæ, & eodem spectant.

PUNCTUM PRIMUM.

Rex Deus
Filius
Christus

S*imile est Regnum cœlorum Regi, qui fecit nuptias filio suo. Rex hic est Pater cœlestis, qui naturam humanam Filio suo in unitate personæ mirabiliter copulavit, utique vilem & deformem, sed copulatam insignivit omni lapide pretioso. Cur non potius Angelicam? quia humana magis indigebat. Et in hoc commendatur bonitas & charitas Dei. Neque id modò, sed Filium suum jam hominem factum desponsavit Ecclesiæ, animabus fidelibus, in fide & charitate, ornans illam, ut decebat sponsam filii Dei. Agnosce, ô anima, dignitatem tuam.*

tuam. Neque id beneficium voluit esse paucorum, aut tantum nobilium, sed planè omnium, absque exceptione gradus & conditionis.

PUNCTUM II.

Instituit nuptialem cœnam, & misit vocare invitatos. In hac cœna tria proponuntur fercula. 1. Doctrinæ cœlestis, quia intellectus illustratur, & pascitur. 2. Præceptorum & consiliorum, quibus perficiendis voluntas impinguatur, & mirificam capit delectationem. 3. Sacramentorum, vitam præbentium, & nutrientium, quod maximè præstat Evcharistia, in qua ipse sponsus sumitur, *omne delectamentum in se habens.* Sap. 16. Ad hanc cœnam vocamur per Prædicatores, & inspirationes & alia media. Accurram avidè, ut tantis fruam delitiis.

3. Fercula parat.
1.
2.
3.
20.

PUNCTUM III.

Invitari prætendunt excusationes, quò minus veniant. 1. *Villam emi, & necesse habeo exire, & videre illam.* Hæc est superbia vitæ, vanitatis, & curiositatis studium. 2. *Iuga boum emi quinque, & eo probare illa.* Hæc est sollicitudo nimia temporalium. 3. *Vxorera duxi, & ideo non possum venire.* Si concessa carnis cura avocatur, quid faciet in concessa? 4. *Reliqui tenuerunt servos ejus, & contumelios affectos occiderunt:* hoc jam crimen inexpiabile: faciunt hoc, qui bene consulentium & momentium honorem, & famam gladio

Impedimenta tria.
1.
2. Superbia.
2.
3. Avaritia
3. Voluptas.
Luc. 4.
20.
Detrahentes Prædicatoribus.

dio linguæ concidunt eosque vellunt perditos,
In tales excandescit Rex, & *occidi iubet*, ever-
sa civitate ipsorum, rebusque omnibus in-
censis.

PUNCTUM IV.

Obvios
vocat si-
ne respe-
ctu con-
ditionis.

Substituuntur alii convivæ. Non frangi-
tur divina bonitas ingratitude spernentium
ipsius cœnam, quamvis ex iis sint, qui mi-
nimè debuerant, quippe cultiores: sed pergit
invitare abjectiores, qui quod in mundo pa-
rum habent, liberiores sunt ab impedimentis ve-
niendi. Iubet autem *vocari pauperes, ac debiles,
& cecos, & claudos*, & obvios quosque, & *com-
pelli ad intrandum*. Non vult haberi rationem
vel defectuum naturæ, vel etiam virtutis, quia
illi non obstant: ab his autem accedentes sanan-
tur per gratiam justificationis. *Compellendos* di-
cit, ad vim gratiæ divinæ significandam, quæ et-
iam rebelles ad se compellit voluntates, non co-
gens, sed fortiter, suaviterque trahens, ut quis
amore trahitur. Denique vult domum men-
samque suam repleri discumbentibus. Quare
ne cadamus animo, ob multorum pereuntium
ruinas: potens enim est illas reparare, suorum-
que numerum implere.

PUNCTUM V.

Sola fi-
des non
sufficit

Rex discumbentes lustrat, & *videt homines
non vestitum veste nuptiali*. Hæc est cha-
ritas & iustitia, sine qua non est accumben-
dum

dum huic mensæ, præsertim corporis Domini. Imò quicumque intra Ecclesiam est, & de bonis illius participat, si ad finem mundi aut vitæ suæ fuerit repertus absque charitate, quando Dominus visitatum venerit, expelletur foras, & projicietur in tenebras exteriores. Sed quomodo inter tot, unus tantùm inventus absque tali veste significatur, quòd nemo effugiet divinos oculos, etiamsi vel unicus sit inter innumerabiles: & tantùm id esse malum, ut si vel unicus ex omnibus projiciendus foret, sufficeret, ut omnes contremiscerent. Quid autem, quando contra accidet, ut paucissimi salventur præ numero per-euntium? Denique quis ferat illam objurgationem? *Amice, quomodo huc intraisti, non habens vestem nuptialem?* unde tantùm ausus? O quanta confusio futura est tali in præsentia Angelorum & Sanctorum! & ad hæc obmutescet: quomodo enim excuset? Obmutescam ego nunc à propria conscientia redargutus, ac emendationem vitæ medirabor.

Deum
nemo ef-
fugiet.

Confun-
det ma-
los.

PUNCTUM VI.

Sententia in reum: *Ligatis manibus & pedibus, mittite eum in tenebras exteriores.* Pœna.

Pœna quadruplex. 1. Perpetui carceris, in quo vincietur. 2. Obstinationis, *ligatis pedibus*, ut nullos affectos bonos concipiat, & *manibus*, ut ne bona operetur: siquidem in hac vita mortali fuit inordinatis passionibus obnoxius, & ad bona opera præpeditus. 3. Horribilium tenebrarum,

1.
Carce-
ris.
2.
Obsti-
nationis.
3.

D d brarum,

Tenebrarum. *brarum*, quod visionis Dei clara luce privabitur, & iudicii lumen in illo tenebrescet: sed & corporeæ tenebræ offundentur, quando ignis ille infernalis uret, sed minimè lucebit. 4.

4. Fletus. *Ibi erit fletus & stridor dentium*: flebit, quia tanti boni iacturam fecit, & crucians malum, lachrymas exprimet irremediabiles.

MEDITATIO LVII.

De decem Virginibus. Matth. 23.

PUNCTUM PRIMUM.

Fatui qui.

IN Ecclesia sunt boni & mali, prudentes & insipientes, & utrique adventum Christi sponsi exspectant, ad nuptias cum Ecclesia triumphante celebrandas. Fatuis similes sunt, qui lampades habent, sed non oleum, ad fovendum lumen. Veritates fidei tenent, sed non charitatem, lucent exterius per opera quædam, sed interna virtute carent: sunt integri corpore, sed non spiritu; profitentur perfectionem, à qua longè fatui absunt. Quidni stultus sit, qui iudicem omnia pervidentem, & præsertim interna requirentem non aliter paratus expectat? contraria omnia faciunt prudentes.

PUNCTUM II.

Moram facit sponsus.

Moram faciente sponso, dormitaverunt omnes & dormierunt. Mora fit, quia boni & mali ferè sibi persuadent longiorem vitam, & ut